

REDACȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
orimesc.

TRIBUNA POPORULUI

Sentiment național.

Lumea cultă de pretutindenea s'a obișnuit în veacul nostru a accentua mereu sentimentul național, proclamându-l de cheagul popoarelor. Noi, Românii, popor tânăr cu aspirațiuni de progres pe calea civilizațiunii, nu puteam decât să adoptăm aceeași formă de gândire, cu scopul ca sentimentul național să ne consolideze și pe noi, după a noastră fire într'un singur popor.

Acest sentiment, ca izvor al jertfirii de sine, a caracterizat o generație viguroasă, de care avem cuvinte ca să ne mândrim încă multă vreme. Mihail Cogălniceanu, Ion Brătianu, C. A. Rosetti, Șaguna, Iancu: eată câteva nume din generațiunea aceea! Pentru ce ne sunt scumpe și strălucite numele lor?

Pentru ce nu putem și nu-i iertat să le dăm uitării?

Negreșit, numai pentru aceea, că sunt nume purtate de Români devotați cu trup și suflet pentru binele neamului.

Această generație atât de sănătoasă a naintașilor noștri este astăzi aproape dispărută. Și cu ea pare că s'a dus din noi și ceea-ce e național și românesc. Noi, urmașii lor, și dintr-o parte și dintr'alta, cu tot progresul netăgăduit în multe puncte, pare că în ale sentimentelor înalte și generoase am dat rău îndărăt; noi nu mai suntem oamenii de inimă, cum erau părinții și moșii noștri. Așa ni-se spune cel puțin. Este așa, ori nu-i așa, viitorul o să ne judece pe dreptate. Putem spune însă de pe acum, că, după unele semne, următorii noștri cei mai deapropo nu vor putea grai despre noi binele ce-l grăim noi astăzi despre înaintașii noștri.

Vom lua din timpurile-mai recente numai două pilde, ca să arătăm cum noi înșine prin scrierile noastre atențam, poate fără voie, la slăbirea sentimentului național, în deosebi în și-virile tinerimei noastre.

Pilda cea dintâi ni-o dau tocmai acum, în ajunul Crăciunului din 1898, căji-va din confracții noștri sibieni. Nu avem de gând a intra cu ei în polemii zadarnice, ci numai a constata, că rău fac acești confracți când tăbăresc asupra bărbaților pe care ani de zile ne-am deprins a-i iubi și admira în toată sinceritatea; a constata mai departe, că, nu ei de la Sibiiu sunt chemați a condamna, fără apel, pe oamenii care își potrec viața în muncă bună și folositoare neamului, tot oameni, care cu greu se pot astăzi înlocui prin alții; a constata în sfârșit, că se face atentat la sentimentele cele bune ale tinerimei, când încercăm a compromite cu tot prețul onoarea națională a unora dintre cei mai distinși ai noștri, prezentându-i lumii drept niște corupți, fugari, păcătoși și trădători.

Și de aceea zicem: ori cât ar fi de lungă și de sgomotoasă seria de articoli, ce o comit onorabilii confracți asupra temei cu „trădări“ și „desve-

liri“, n'au dovedit decât cel mult pierderea bunului cumpăt; ear' cetitorii serioși meditănd asupra seriei infinite, vor zice împreună cu noi: „Vorba multă, sărăcia omului.“ Potrivit proverb pentru acești bieți confracți ajunși așa curând la ruina financiară și morală!

A doua pildă.

Mergând cu gândul la luptele literare de pe la anii 70, știm că ziarele românești, în frunte cu răposatul G. Bariț, combăteau pe o seamă de Români, acuzându-i că formează o școală a cosmopolitilor, care-și bat joc de tot ce-i național. Acuza era îndreptată în contra direcției dela Iași, și mai ales în potrivă celui mai ilustru reprezentant al iei, dl T. Maiorescu. Se înțelege, dl Maiorescu a răspuns și a protestat energic, respingând dela sine ideea cosmopolitismului.

Răspunsurile au apărut în revista „Convorbiri Literare“, a doua oară în volum, ear a treia oară în 1892 în „ediție nouă și sporită“.

Vedem așadar, nu fără mirare, că ceea-ce a scris dl Maiorescu în tinerete publică acum la pragul bătrânețelor de nou, probabil nu pentru-că vrea să easă cartea mai voluminoasă, ci pentru-că ține să-și respândească ideile în forma originală dela anii 70. Și tot cătră spiritele june se adresează autorul și de astă dată.

În considerare că spiritele june nu sunt totdeauna și pricepute, să ni-se ierte ca să ne oprim cevași la aceste idei.

Ce le spune earăș dl Maiorescu? Eată ce: Noi, descendenții lui Traian, prea ne-am lăudat că avem literatură, artă, știință, libertate; noi prea suntem vanitoși, vrând să arătăm popoarelor străine câte de toate avem noi; — prin urmare viața noastră publică este molipsită de un viciu, „adecă lipsa de ori-ce fundament solid pentru formele din afară ce le șot primim“, ba chiar mai mult: „lipsa de ori-ce simțire a necesității acestui fundament în public.“

„Această rătăcire totală a judecării, zice dl Maiorescu, este fenomenul cel mai însemnat în situațiunea noastră intelectuală, un fenomen așa de grav, încât ne pare a fi datoria fiecărei inteligenți oneste de a-l studia, de a-l urmări dela prima sa arătare în cultura română și de a-l denunța pretutindenea spiritelor mai june, pentru-că acestea să înțeleagă și să primească sarcina de a-l combate și nimici fără cruțare, dacă nu vor fi înșii nimiciți sub greutatea lui.“

Pentru a urmări de la prima arătare gravul fenomen, ilustrul critic ne spune earăș, că Șineai nu-i vrednic de pomenit decât ca un compilator de citate fără nici o critică; ear Petru Maior, prin faptul că după Eutropiu susține în paragraful al 4-lea exterminarea Dacilor prin Romani, a contribuit ca istoria noastră să se înceapă cu o falsificare a iei.

A doua falsificare, acum pe terenul etimologiei, este Lexiconul dela Buda, ear a treia falsificare, de astă dată a gramaticii, este Tentamen criticum.

Enea Hodoș.

SITUAȚIA. Foile ce ne-au sosit până în momentul când scriem aceste rânduri, nu aduc nici un incident, nici o schimbare a situației, îndreptându-se aștepta vr'o descurcătură până la 1 Ianuarie. Din contră, toate, fără deosebire de nuanță politică, constată fără încunșur că situația s'a înrăutățit cu câteva graduri în urma conflictului personal între Horânszky și Bănffy.

„Budap. Hirnap“, spre pildă, în numărul seu de Marți dimineața zice într'altel cu resignație:

„Toate cele de care ne era teamă, urmează cu precizie matematică, numai cu mai mare brutalitate și forță mai omoritoare de cât cum ni le zugeră până acum închipuirea“.

Vor veni timpuri și mai și! Numai ni-cică răbdare să avem — noi; căci ei nu mai sunt în stare a fi cu sânge rece.

Primele casuri de „Ex-lex“. Funcționarii Dietei maghiare au primit, ca și până acum leafa lor pe Ianuarie anului viitor încă înainte de Crăciun; ear' aceia ai casei magnaților, cu câteva zile mai târziu. În vedere, că budgetul pe 1899 au va fi votat, aceste cheltuieli sunt cele dintâi făcute fără învoirea parlamentului, adecă în starea de „Ex-lex“.

Doamne ajută!

Cu această scurtă rugăciune pleacă Românul la drum și-și începe lucrul mare.

Au plecat și reprezentanții poporului și ai clerului din metropolia română ortodoxă de dincoace să se-virșască actul alegerii, care are să determine soarta poporului ortodox din metropolie, să aleagă ocârmuitor cetății sfinte la care s'a adăpostit un popor.

Doamne ajută-le!

Nici odată n'am avut mai mare lipsă de ajutorul lui Dumnezeu, căci sila puterii externe și micimea sufletelelor dinlăuntru au înviroșat inimile și le-au întors de la idealuri.

În aceste grave momente ridicăm drapelul idealurilor și cerem de la reprezentanții bisericii, ca acele idealuri să determine votul lor.

În actul istoric al alegerii de metropolit, anume se manifestă credința viuă cătră biserică.

Din această manifestație va judeca posteritatea, dacă la apusul seculului al XIX-lea fost-a viu sentimentul religios și tare credința pentru a apăra biserica de ispita deșertăciunilor lumesti, ori a devenit o singură formă sub care poftele mândriei și ale lăcomiei și îmbracă haine de vison.

Independența bisericii și libertatea conștiinței ni-se impune ca o datorie sfântă, dacă e să nu desființăm așezămintele ce le-am moștenit.

Nimenia nu poate fi slugă la doi domni. Și lui Christos și lui Bănffy. Congresul se întrunește în numele lui Christos și stă în serviciul lui

Christos, pe a lui apostol să-l aleagă după vrednicile apostolești. Aceasta e cestiune de onoare pentru biserică.

Nu aceea va întreba posteritatea, că ce poftă a avut Bănffy, ci că ce am făcut noi. Împlinitu-ne-am datorința creștinească și românească, ori punând lumina sub obroc, de bună voie am închinat soarta bisericii Mamonului, am fost lași și netreb-nici?

Ținem să marcăm acest punct ideal al conduitei noastre, ca să fim degajați de împlinirea datoriei ce ni se impune.

Se aud acorduri disonante în cumpănirea persoanelor aduse în combinațiune și nimeni nu poate nega legitimitatea îngrijirilor în fața unei situații incurată de apostoli mincinoși. Un punct de întâlnire însă trebuie să se înalțe peste acele miserii și acela e: salus reipublicae.

„Inimă curată zidește întru mine“, oftează psalmistul. Inimă curată zidește întru noi, oftăm noi astăzi în ajunul alegerilor și „duch stăpânitor“ ne trimite, ca Dumnezeu să biruească într'u judecățile sale, peste veleitățile noastre personale.

Atât suntem de mici în fața problemelor mari, încât noi ar trebui să inventăm o ființă stăpânitoare, de n'ar fi Dumnezeu stăpân peste noi.

Sunt memorabile cuvintele cu cari mângăia fiertatul metropolit Miron, bruscă de fostul ministru Tisza, la Seghedin, prin rostul Coroanei, pe credincioșii din Arad. „Grațiile se schimbă“ zicea fie iertatul, ear' noi simțiam adevărul cuvântului.

Se impart și acum grații cu mâna plină, din mâni binecuvântate și nebinecuvântate. Christos însă nu și-a întemeiat biserica pe grații, ci pe credința, pe care nici porțile iadului nu o vor birui.

Grațiile sunt fluturii cari înșeală pe oameni spre povârnișuri, cu desevirșire străine de spiritul bisericii și debitarea lor în sine disqualifică spiritul bisericesc al debitentilor.

„Casa tatălui meu este casă de rugăciune, nu peștere de tâlhari“, — zicea odinioară Mântuitorul Christos schimbătorilor de bani din biserică.

Să ne întoarcem la chipul bisericesc al alegerilor apostolești.

Doamne ajută!

POSTSCRIPTA.

II

Să ne uităm bine împrejurul nostru și să ne dăm seamă, dacă sunt ori nu prin apropierea noastră asemenea oameni și unde sunt ei.

Dacă sunt și prin apropierea noastră oameni nesățioși și desfrânați pe care patimi mari și mici îi stăpânească, tot răul, de care ne plângem, de la ei pornește.

„Dacă într'un stat, — urmează Socrate, — sunt puțini cetățenii de acest caracter, ear' ceialalți sunt oameni înțelepți și regu-lați în moravurile lor, puținii pățimași vor pleca, pentru-ca să între slugi la vre-un tiran străin; dacă e unde-va vre-un rășboiu, ei își vor vinde serviciile; ori dacă e pretutindeni pace și liniște, ei vor săvârși un mare număr de rele mici.“

Glaucon. Ce fel de rele?

reșpunsul la întrebare d-lui Grădișteanu la 30 Aprilie. Am zis ;
„Fînd-că se zice că este o notă, afirm că nu poate proveni de la mine; afirm aceasta în modul cel mai pozitiv, ca om onorabil, ca impiegat al Statului, care dă-lorează Parlamentului tot respectul și tot adevărul, căci chiar când aș fi să o declar eu însumi. Nici cei mai mică notiță n'am dat despre banii dați școlii și bisericii române din Brașov“.

Mai clar nu puteam vorbi.
(Va urma.)

Din Austria.

Desbinări în partide opoziționale.
Italieni și Sloveni.

(Ag.) Afară de chestiunea intrării ori neintrării în Dieta Boemiei, adică e procedării politico-tactice față cu adversarii lor, în sinul partidelor germane se mai urmează o febră lăuntrică, un proces de transformare. Astfel spre pildă germani-naționali din Stiria, cari împing pe deputații lor la reînnoirea obstrucției celei mai nelndurate, sunt nemulțumiți ba așa zicend revolțati contra presidentului acestui partid, profesorul Dr. Steinwender, care li-se pare prea domol și par'că înclinat spre — carieră. Pe 22 Decembrie convocase el în cercul său electoral din Belak o întrunire a alegătorilor, dar' au venit și nealegători; discuția a fost foarte înversunată și Dr. Steinwender atacat cu nerăutate de cei-ce doresc o procedură radicală. Luând de două ori cuvântul și nereușind a dumeri pe atacatorii săi, spuse în cea mai mare iritațiune, că: „e sătul de viața asta păcătoasă de deputat“; și mai departe: „de cât să ascult de Schönerianerii, mai bine mă fac socialist, ori chiar Sloven.“ Se înțelege, că prin vorba asta a turnat înod oleiu în focul — radicalilor, pe când socialiștii de față îl aplaudau.

La ori-ce cas, în partidul acesta se observă două curente contrarii; dovadă într'alte și împregiurarea, că, deși înainte de amânarea parlamentului a ținut în fiecare zi conferențe, partidul n'a luat nici un conchius despre viitoarea procedură tactică.

Un proces analog și în partidul antisemist, sau al creștinilor-sociali. Și aici există deja de o bună bucată de vreme două tabere: unul din aderenții neclintii ai Drului Lueger, formând majoritatea partidului, în frunte cu prințul Liechtenstein, pe urmă vice-primarul Vienei, Strobach; abatele Scheider, prof. Steiner etc. Majoritatea aceasta, parte di îmboldul propriu vrea să prăsească terenul de pură negațiune și a lucra mai mult pozitiv; parte vrea să o atragă pe acest din urmă punct de vedere amicii ei din partidul catolic popular. Nu e vorba de fusiune a ambelor fracțiuni, ci de o conlucrare paralelă în anumite ocașini, ca partide nemțești conservative. Unul din scopurile nemăturisite ale ambelor ar fi a atrage în majoritate și pe — marii proprietari liberi Nemți.

Toate aceste negocieri — scrie corespondentul din Viena al lui Nár. Luty — se urmează în cea mai mare taină și în mod neobligator; și poate că partidul popular-catolic va reuși în această întreprindere a sa.

Neînțelegerile în sinul partidului creștin-social au ajuns chiar până acolo, încât la conferența membrilor lui din toată provincia Austriei-de-jos s'a hotărît cu o mică majoritate, că „Deutsches Volksblatt“ încetează a fi organul partidului.

În zilele pe la 15-20 Decembrie circulau în cercurile parlamentare din Viena chiar știri despre dorința drului Lueger a demisiona din postul de primar, mai ales în urma unei con-vorbiri ce o avu cu guvernorul provinciei, Kielmannsegg. Dar — deodată au amuțit toate.

Spre a reține în sinul majorității pe Sloveni, guvernul a hotărît a înființa un gimnasiu în orașul Pisino. Din cauza aceasta s'au întâmplat repetite demonstrațiuni de protestare ale Italienilor din Triest și alte orașe din Italia. La 26 c, s'a ținut într'un teatru din Triest o adunare a reuniunii „Associazione Progressista“, luând rezoluțiune energică contra înființării pomenitului gimnasiu, comunicată fiind și ministrului-president Thun. După adunare s'au întâmplat demonstrații pe stradă; s'au făcut unele arestări.

NOUTAȚI

Arad, 28 Decembrie a. 1898.

„Valuta coroanelor.“ Dela anul nou înceace, după o dispoziție ministerială de mai înainte era să se introducă în toate daraverile economice-financiare socoțirea cu coroane. Spre acest scop oficiile respective aveau deja de câtăva vreme cataștivelor și celelalte tipărituri întocmite pe coroane și bănuți (filieri). Acuma ministrul de finanțe a înștiințat toate direcțiunile de finanțe și autoritățile comitatense, ca, până una alta, să se facă socotelile tot în floreni și cruceri.

Plățile fișpanilor. Corăspunzător cu numărul populațiunei, plățile fișpanilor sunt în următorul mod stabilite: Cea mai mare plată o are fișpanul Budapestei, anume 10.000 fl. ordinar și 2000 fl. accesorii. Câte 5000 fl. trag cei din comitatele: Arad, Bács-Bodrog, Bereg-Bihar, Vas, Hunedoara, Jász-Nagykunszolnok, Caraș-Severin, Nitra, Peșta, Pojon, Somogy, Sătmar, Timiș, Torontal, Zala și Zemplin, precum și aceea din orașele: Baja, Szabadka, și Seghedin. Toți ceilalți fișpani au 4000 fl. pe an; afară de lei, mai capătă câte 1000 fl. ca accesorii, următorii fișpani: Vas, Maramureș și Trencin; ear' câte 2000 fl. fișpanul comitatului Torontal.

Se înțelege, că ce câștigă „onorabili“ dintr'înșii afară de acestea pe diferite căi mai mult ori mai puțin cinștite, întrece cel puțin cu cinci ori lefule lor respective, ba la unii poate de zece ori, etc.

Expulsări reciproce De câtăva vreme autoritățile germane expulsează cu duimul pe Polonezi supuși ruși, mai ales lucrători. Tot așa au procedat și cu lucrătorii și meșteșugari cehi din Austria. Despre aceasta a fost vorba și în parlamentul austriac, unde ministrul-president, răspunzând la o interpelare, scăpase și vorba, că eventual guvernul austriac va face tot așa. De atunci urmează mereu polemică viuă între presa germană și austro-ungară. Acum vine însă și „Agenția telegrafică rusească“ din Petersburg anunțând, că în urma expulsărilor din Germania a unor supuși ruși circula știrea, că guvernul are de gând să aplice aceeași măsură supușilor Germani, cari câștigă în Rusia nu numai pânea lor, ci averi colosale. Aplicarea acestei măsuri chiar în mod parțial, ar cauza pagube enorme Germaniei.

Când se începe secolul nou? Această întrebare a provocat o discuție interesantă. Un domn, anume Blondin din Veneția, zice, că secolul cel nou se va începe la 1 Ianuarie 1901. Nu e însă adevărat, căci numărul anilor creștinismului se numără de la nașterea lui Christos și primul an nu se poate începe de la „1“ ci de la „0“.

Anul „1“ n'a putut fi încheiat când s'a născut mântuitorul.

Contele Leo Tolstoi a primit de la redacția ziarului „Niva“ din Moscova un onorar de 12.000 ruble, pentru publicarea operei „Invierea“.

Procese de lesa-maiestate. În Germania au avut loc două procese de „lesa-maiestate“, în Berlin a fost arestat încă în Noemvrie un milionar, anume Kworak, care făcuse observații insultătoare într'o cafeana, la adresa împăratului Wilhelm. Constatându-se însă că era beat mort când a exclamat acele observații, l-au achitat unanim. În Frankfurt, tot pentru o asemenea acasă, a fost arestat o femeie de 76 de ani, care la pertractare a fost achitată, constatând medicii, că e iresponsabilă din cauza bătrâneței.

Otrăvire din aluat. În Viena s'au îmbolnăvit rău câte-va persoane mănăcând în restaurantul, unde umblă regulat, aluat cu mere (Apfelstrudel); una chiar a murit. S'a constatat otrăvire; se crede că în aluat din nebăgare de samă a intrat otrăvă de gîțgani. Restaurantul a fost închis.

Un vulcan nou. În districtul Ailin, din Columbia-Britanică, s'a descoperit un vulcan nou. Arde cu o lumină așa de intensivă, încât minerii în decursul iernei arctice pot lucra la lumina lui.

Congres contra tuberculozei. Din Berlin se scrie, că se va convoca un congres internațional contra tuberculozei, cu ocașunea inaugurării comitetului central al spitalelor de tuberculoză. Ședințele se vor ține de la 23-27 Maiu anul viitor. Președintele de onoare al congresului va fi cancelarul de stat, Hohenlohe. Aproape toate statele au promis că vor trimite deputați la congres. Comitetul arangiator, în frunte cu prințul Ratibor și profesorul Leyden, vor arangia în legătură cu congresul și o expoziție.

Un tinăr român caută aplicare în vre-o cancelarie advocațională; e absolut de 8 clase gimnasiale fără matură; a fost până acuma 6 ani aplicat în cancelarii, parte la judecătoria, parte la notari. Informațiuni și adrese dă administrațiunea ziarului nostru.

Pentru damele parfumate. E lucru constatat, că atât corpul cât și respirația se pot parfuma prin injecții de esențe. În Paris se găsesc multe persoane, cari din cochetărie au făcut asemenea praxe. Deși nu e primejdie să se lătească această nebulie, totuși în ceea-ce privește sănătatea e de interes să facem atente pe damele, cari din plăcerea parfumului merg așa departe. Se pot infecta ușor, dacă nu sunt cu băgare de samă la această procedură, nu numai în ceea-ce privește soluțiunea dar' și instrumentul.

Nenorocire. Într'o pădure a comunei Zimbru s'a întâmplat o moarte de om. Teranul Ioan Luca din Lunca tăia un arbore care însă, când a căzut l'a rănit pe bietul lemnar încât a murit în chinurile durerii.

Șovinism destrăbălat. Kossuthista „Egyetértés“ e cătrănită foc pe tagma călugărească a Servitorilor din Budapesta, care cu prilejul sărbătorilor romano-catolicilor au predicat și în limba germană, pentru ca și credincioșii de limbă germană să ai' a prilej a auzi înțeleptele cuvinte ale preoților. În șovinismul seu nebun. Ovrii de la „Egyetértés“ merg până acolo, încât cer, ca să nu mai meargă publicul la astfel de biserici, unde și în limba germană se predică. Eată chiemarea foilor ungurești: să demoralizeze poporul, ca astfel iudaismul să-și poată face mendrele.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistoire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Dr. Sterie N. Ciurecu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Învitare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe Quart. I respective semestrul I 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

ULTIME ȘTIRI

Alegerea metropolitului.

(Telegr. part. a „Trib. Pop“.

Sibiu, 28 Decembrie.

Consistorul arhidieceșan a numit pe episcopul Aradului I. Meșianu comisar al Congresului. Congresul se va constitui mâne și va alege comisiunea verificătoare de mandate. Protestate sunt alegerile din Brașov și Deva. Vineri comisiunea își va face raport, ear' Sâmbetă e alegerea metropolitului.

Împreună cu delegații congresuali a venit și mult public românesc.

Budapesta, 27 Decembrie.

Ședința dietei a fost liniștită — spre mirarea tuturora. Szilágyi a venit pentru prima dată în dietă, dela demisionarea sa ca president.

Seara, comisiunea financiară a discutat proiectul de lege despre provisorul de 6 luni al pactului cu Austria. La atacurile lui Kossuth, și ale altora, Bánffy a răspuns, că de cele-ce s'au întâmplat este de vină grava situație în ambele parlamente. „Dacă — zice — nu se vor găsi peste jumătate de an majoritățile parlamentare pentru a vota pactul definitiv, guvernul (maghiar) va pași pe calea întocmirii relațiilor economice cu Austria, în mod autonom (önrendelkezési uton); până atunci însă trebuie menținut status quo.“

(Vorba vine numai, că Bánffy până atunci abia va fi la postul de azi, prin urmare cam greu și va putea îndeplini noul „cuvânt de onoare“.)

Editor: Aurel Popovici-Barciaru.

Redactor responsabil Ioan Bussu Sirianu.

TEORIA DRAMEI

de

DR. IOSIF BLAGA

profesor în Braşov.

Această carte preţioasă e scoasă la lumină cu ajutorul fondului „Coresi” întemeiat de profesorii dela şcolile din Braşov. „Teoria Dramei” e menită ca manual al limbii materne pentru cl. VII gimn., dar e menită să facă servicii şi lumii mari româneşti. Costă 1 fl. 80 cr. (4 lei 50 bani)

La tipogr. „Tribuna Poporului”

să execute tot soiul de

Cărţi de vizită

Tiparul cel mai variat şi mai frumos.
Preţurile mai mici ca ori şi unde.

Călin্দարul Minervei

Cel mai valoros şi mai frumos calendar din câte au apărut până acum în limba rom.

Intreg cuprinsul e original.

Cele mai minunate ilustraţiuni ee au ieşit din atelier tip. românesc.

Multe din ele reprezintă localităţi şi porturi din Ungaria şi Transilvania.

Călin্দարul acesta apărut în tipografia Minerva din Bucureşti e atât de bogat în cuprins atât de frumos în cât ar fi o pagubă pentru preoţii, învăţătorii, notarii, avocaţii, medicii şi toţi inteligenţii români, dacă nu s'ar cumpăra acest călin্দar pe 1899.

Preţul 90 cr. trimis franco.

Se poate cumpăra dela Administraţiunea „Trib. Poporului”.

A apărut!!

şi se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului”.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcăţian
cu preţul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administraţiunea

„TRIBUNA POPORULUI”**„Cassa de păstrare în Mercurea”****societate pe acţii.**

Primeşte depuneri spre fructificare sub următoarele condiţiuni:

1. Depuneri făcute de particulari cu anunţ de 30 zile cu 5%.
2. Depuneri făcute de particulari cu anunţ de 3 (trei) luni cu 5¹/₂%.
3. Depuneri făcute de biserici, şcoale, corporaţiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permiţând starrea cassei, depunerile se respătesc îndată şi fără anunţare.

Contribuţiunea erarială pentru sumele depuse se plăteşte prin institut
Regulamentul special pentru depuneri, la cerere se trimite ori-şi-cui gratuit.

Depuneri, ridicări şi anunţări se pot face prin postă şi se resolvă cu reintoarcerea ei.

DIRECŢIUNEA

„Cassei de păstrare în Mercurea”

23—

SOCIETATE PE ACŢII

121

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se primesc comande pentru următoarele lucruri:

Circulare şi preţuri-curente
NOTE

Opuşi şi Broşuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului” A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărţi de vizită, anunţuri funebre

Preţuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează propmt.